

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 8/2013
13.02.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Драгише Ђорђевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.З., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 57/13 од 18.01.2013. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 6464/11 од 15.03.2012. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 57/13 од 18.01.2013. године као основан, па се **УКИДА** правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж1 6464/11 од 15.03.2012. године и предмет враћа Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Шапцу К 393/09 од 02.09.2009. године, окривљени Д.З. оглашен је кривим за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 6-шест месеци, те обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док су оштећени упућени на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Одлучујући о жалби окривљеног, Окружни суд у Шапцу, решењем Кж 810/09 од 30.11.2009. године укинуо је пресуду Општинског суда у Шапцу К 393/09 од 02.09.2009. године и предмет вратио првостепеном суду, другом судији, на поновно суђење.

У поновљеном првостепеном поступку, пресудом Основног суда у Шапцу К. 542/10 од 26.04.2011. године, окр. Д.З. оглашен је кривим за кривично

дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези са ставом 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од 10-десет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 7.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док су оштећени С.Н. и З.Н., обојица из Шапца, ради остваривања имовинскоправних захтева упућени на парнични поступак.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Шапцу и окр.Д.З. изјављеним против наведене првостепене пресуде, Апелациони суд у Београду решењем Кж1 6464/11 од 15.03.2012. године, поводом жалби а по службеној дужности, укинуо је пресуду Основног суда у Шапцу К. 542/10 од 26.04.2011. године и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. бр. 57/13 од 18.01.2013. године, против решења Апелационог суда у Београду Кж1 6464/11 од 15.03.2012. године, због повреде закона из члана 385. став 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев као основан, укине побијано решење Апелационог суда у Београду и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП и у седници већа, одржаној у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца, размотрио списе предмета са решењем против којег је подигнут захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је решењем Апелационог суда у Београду Кж1 6464/11 од 15.03.2012. године повређена одредба члана 385. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 385. став 2. ЗКП предвиђен је изузетак односно ограничење општег овлашћења другостепеног суда, из става 1, истог члана, у погледу одлука које тај суд може донети приликом решавања о жалби против пресуде, у седници већа или на основу одржаног претреса, и то у односу на овлашћење другостепеног суда да укине првостепену пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење. Наиме, према наведеној законској одредби такву одлуку другостепени суд не може донети у процесној ситуацији када је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда.

Дакле, одредба члана 385. став 2. ЗКП представља „процесну забрану“ за другостепени суд да поново укине првостепену пресуду у предмету у коме је првостепена пресуда већ једанпут укинута, што истовремено значи да ни првостепени суд не може у истом предмету трећи пут водити првостепени поступак (правно схватање Кривичног одељења Врховног касационог суда од 28.11.2011. године).

Сходно реченом, у конкретној процесној ситуацији, у којој је ожалбена пресуда Основног суда у Шапцу К 542/10 од 26.04.2011. године донесена у поновљеном првостепеном поступку након укидања раније донесене првостепене пресуде (Општинског суда у Шапцу К. 393/09 од 02.09.2009. године), другостепени суд – Апелациони суд у Београду је био дужан да у смислу одредаба члана 377. став 1. до 5. ЗКП, а затим одредаба члана 378. и 379. ЗКП, одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављених жалби. То другостепени суд није учинио већ је првостепену пресуду укинуо решењем Кж1 6464/11 од 15.03.2012. године, чиме је учинио повреду кривичног закона – одредбе члана 385. став 2. ЗКП, на штету окр. Д.З., јер он има право на суђење у разумном року и да одлуку донесе законом одређени суд, а то је у овом случају Апелациони суд у Београду.

Због учињене повреде закона, Врховни касациони суд је, уважањем захтева за заштиту законитости, а на основу члана 425. став 1. ЗКП, укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж1 6464/11 од 15.03.2012. године, и предмет враћа том суду на поновно одлучивање о изјављеним жалбама јавног тужиоца и окривљеног, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.